

Tevekkül Ve Çalışmanın Önemi

Gönderen Kadir Hatipoglu - Ağustos 26 2015 09:27:09

بِسْمِ اللهِ
الرَّحْمنِ
الرَّحِيمِِ
رَبُّ
الْمَشْرِقِ
وَالْمَغْرِ
76;ِ لَا إِلَهَ
إِلَّا هُوَ
فَاتَّخِذْه
15; وَكِيلاً “O, doğunun da
batının da Rabbidir. Ondan başka hiçbir ilah yoktur. Öyle ise onu vekil edin.”[\[1\]](#)
وَتَوَكَّلْ
عَل.َى
الْحَيِّ
الَّذِي لَا
يَم.ُوتُ
وَسَبِّحْ
بِحَمْدِهِ
وَك.َفَى بِهِ
بِذُنُوبِ
عِبَادِهِ
خَبِيرًا “Sen, o
ölümsüz ve daima diri olana (Allah'a) tevekkül et. O'nu her türlü
övgüyle yücelterek tesbih et. Kullarının günahlarından hakkıyla haberdar
olarak O yeter!”[\[2\]](#) عنْ عمرَ
رضي اللَّهُ
عنه قال ;
سمعْتُ رسولَ
اللَّه صَلّى
الل.هُ
عَلَيْهِ
وسَلَّم
يقُولُ.: « لَوْ
أنَّكم
تتوكَّلونَ
على اللَّهِ
حقَّ
تَوكُّلِهِ
لرزَقكُم
كَما يرزُقُ
الط.َّيْرَ ،
تَغْدُو
خِماصاً
وترُوحُ
بِطَاناً»

رواه الترمذي
، وقال : حديثٌ
حسنٌ . معْناهُ
تَذْهَبُ
أوَّلَ
النَّهَارِ
خِماصاً : أي
ضَامِرةَ
الْبُطونِ
مِنَ
الْجُوعِ ،
وترْجِعُ
آخِرَ
النَّهَارِ
بِطَاناً : أيْ
مُمْتَلِئةَ
الْبُطُونِ . 80.
Ömer İbnü’l-Hattâb radiyallahu anh’den rivayet edildiğine
göre “Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem’i şöyle buyurken
dinledim” demiştir. “Eğer siz Allah’a gereği gibi güvenseydiniz, (Allah),
kuşları doyurduğu gibi sizi de rızıklandırır. Kuşlar sabahları kursakları boş olarak çıktıkları
halde akşam dolu kursaklarla dönerler.” [3] Kıymetli Mü’minler!
Tevekkül: Allah’a güvenmek ve O’na dayanmak demektir. İnsanın bir
konuda kendi üzerine düşen sorumluluğu yerine getirdikten sonra, dışarıdan
gelebilecek engelleyici unsurların bertaraf edilmesi için Allah’ı vekil kılması, yani
O’na güvenmesi demektir. Tevekkül, insanın sorumluluktan kaçması
veya tembellik yapması, atalete düşmesi değildir. Tevekkül, çalışmaya ve
ilerlemeye engel olmak, , hiçbir şey yapmadan yan gelip yatmak “kaderim buymuş
“diyerek suçu kadere atma tembelliği değildir. Tevekkül, var gücü
ile çalışıp çabalamak, çalışırken Allah’ın bizimle beraber olduğunu asla
hatırdan çıkarmamak, işlerin sonucunu Allah’a havale etmek demektir.
Tevekkül, kadere inancın bir sonucudur. Tevekkül eden, Allah’a kayıtsız şartsız
teslim olmuş demektir. Tevekkül, kul olarak üzerine düşeni yaptıktan sonra
sonucu Allah’a havale etmek demektir. Kader, yaptıklarımızı önceden Cenab ı
Hakk’ın bilip takdir buyurması; kaza da, yaptıklarımızın ve yapacaklarımızın zamanı gelince
Allah’ın takdirine uygun olarak meydana gelmesidir. Tevekkül, her iş ve
güçte Allah’a güvenmek ve dayanmak demektir. Bu
güçlü inanç, insana güç ve kuvvet verir. İnsan,
sorumlu olduğu, mükellef olduğu hususlarda cüz’i irade sahibidir. İradesini
kullanarak iyiyi veya kötüyü, faydalıyı ya da zararlıyı tercih eder. Allah da onun
bu tercihine uygun olarak fiili yaratır. Fiilden kul sorumludur. İyiyi faydalıyı seçen
sevap alır, kötüyü zararlıyı tercih eden ise günahâr olur. İrademiz
dışında gerçekleşen olaylar da var. Biz takdiri ilahi olan bu olaylardan sorumlu değiliz. Anne
babamızın kim olacağını biz tercih etmedik, cinsiyetimizi, doğum yerimizi, zamanını biz
belirlemedik. Bizim sorumluluğumuz, yapabildiğimiz, vüs’atimiz dâhilinde olan
şeylerle ilgili. لاَ
يُكَلِّفُ
اللّهُ

نَفْساً
إِلاَّ
وُسْعَهَا “Allah bir kimseyi ancak gücünün yettiđi Őeyle yükümlü kılar.”[\[4\]](#)
 Bizler, cüz’i irademizi kullanarak, bize düşeni yaptıktan sonra sonucu Allah’a havale ederiz. KardeŐlerim! Tevekkül, uyuŐukluk, pısrırlık değildir. Allah, müŐminlerin güŐccedil;lü kuvvetli, kudretli olmalarını, çalışıp didinmelerini emreder. Allah’a en sevimli müŐmin, kuvvetli müŐmindir. Kuvvet, çalıŐmakla elde edilir. عن
أبي هريرة رضي
اللَّه عنه
قال: قال رسولُ
اللَّه صَلّى
اللهُ
عَلَيْهِ
وسَ.لَّم:
«المُؤمِن
الْقَوِيُّ
خيرٌ
وَأَحبُّ
إِلى اللَّهِ
مِن.َ
المُؤْمِنِ
الضَّعِيفِ
وفي كُلٍّ
خيْرٌ.
احْرِصْ
عَلَى مَا
ينْفَعُكَ،
واسْتَعِنْ
بِاللَّهِ
وَلاَ
تَع.ْجَزْ.
وإنْ أصابَك
شيءٌ فلاَ
تقلْ: لَوْ
أَنِّي
فَعلْتُ كانَ
كَذَا
وَكذَا،
وَلَكِنْ
قُلْ: قدَّرَ
اللَّهُ،
ومَ.ا شَاءَ
فَعَلَ،
فَإِنَّ لَوْ
تَفْتَحُ
عَمَلَ

الشَّيْطَانلرواهمسلم. 101. Ebû Hüreyre radiyallahu anh’den rivayet edildiğine göre, Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu: “Kuvvetli mü’min, (Allah katında) zayıf mü’minden daha hayırlı ve daha sevimlidir. (Bununla beraber) her ikisinde de hayır vardır. Sen, sana yararlı olan şeyi elde etmeye çalış. Allah’dan yardım dile ve asla acz gösterme. Başına bir şey gelirse, “şöyle yapsaydım, böyle olurdu” diye hayıflanıp durma. “Allah’ın takdiri bu, O, ne dilerse yapar” de. Zira “eğer şöyle yapsaydım” sözü şeytanı memnun edecek işlerin kapısını açar.” [5] Kuvvetli mü’min elinden gelen gayreti göstererek çalışıp çabalamış, güçlenmiştir. İyilik güzellik hayır yapabilecek kudrettedir. Gücünü marufu emr, münkeri nehye sarfeder. Haksızlıkların zulmün zalimin karşısında, haklının mazlumun yanındadır. Din mal can nesil ve akıl güvenliği vardır. Allah’ın dinini en güzel şekilde yaşamak için çalıştığı ve başarabildiği için Allah katında zayıf mü’minden daha hayırlı ve daha sevimlidir. Bütün peygamberler ve peygamberimiz, çalışmışlar didinmişler sorumluluklarını yerine getirerek sonucu Allah’a havale etmişler, tevekkül hususunda da ümmetlerine örnek olmuşlardır. ALLAH ÇALİŞİP TER DÖKENİ VE TEVEKKÜL EDENİ SEVER فَإِذَاعَزَمْتَفَتَوَكَّلْعَلَىاللّهِإِنَّاللّهَيُحِبُّالْمُتَوَكِّلِينَ“Bir kere de karar verip azmettin mi, artık Allah'a tevekkül et, (ona dayanıp güven). Şüphesiz Allah, tevekkül edenleri sever.”[6] “Deveni bağla da öyle tevekkül et.”[7] ALLAH RASULÜ EVİNDEN ALLAH’A TEVEKKÜL EDEREK ÇIKARDI, HER AN ALLAH’A DAYANIRDI عَنْأُمِّالمُؤمِنِينَأُمِّسلَمَةَ،واسمُهَاهِنْدُبنْتُأبيأُمَيَّةَحُذَيْفةَالمخزوميةرضياللَّهُعنهاأنالنبيَّصَلّىاللهُعَلَيْهِوسَلَّمكانَإذَاخَرجَ

مِنْ بيْتِهِ
قالَ : بسم
اللَّهِ،
توكَّلْتُ
عَلَى
اللَّهِ،
اللَّهُمَّ
إِنِّي أعوذُ
بِكَ أنْ
أَضِلَّ أو
أُضَلَّ ،
أَوْ أَزِلَّ
أوْ أُزلَّ ،
أوْ أظلِمَ
أوْ أُظلَم ،
أوْ أَجْ.هَلَ
أو يُجهَلَ
عَلَيَّ ن
حديثٌ صحيحٌ
رواه أبو داود
والتِّرمذيُّ
وَغيْرُهُمَا
بِأسانِيدَ
صحيحةٍ . قالَ
التِّرْمذي :
حديثٌ حسنٌ
صحيحٌ ، وهذا
لَفظُ أبي
داودَ . 83. Asıl adı Hind Binti Ebû Ümeyye
Huzeyfe el-Mahzûmiyye olan Ümmül; Seleme radiyallahu anhâ’dan
rivayet edildiğine göre Nebî sallallahu aleyhi ve sellem evinden çıkacağı zaman
şöyle dua ederdii: “Allah’ın adıyla çıkıyorum, Allah’a
güveniyorum. Allah’ım sapmaktan, saptırılmaktan, kaymaktan kaydırılmaktan,
haksızlık yapmaktan, haksızlığa uğramaktan, câhilce davranmaktan ve câhillerin
davranışlarına muhatap olmaktan sana sığınırım.”[\[8\]](#) TEVVEKKÜL EDENLER
SORGUSUZ SUALSİZ CENNETE GİRECEKLERDİR عَن
ابْن
عَبَّاسٍ رضي
اللَّهُ
عنهما قال : قال
رسولُ اللَّه
صلى اللَّه
عليه وآله
وسلم : عُرضَت
عليَّ
الأمَمُ ،
فَرَأيْت

النَّبِيَّ
وَمعَه
الرُّهيْطُ
والنَّبِيَّ
ومَ.عهُ
الرَّجُل
وَالرَّجُلا
06;ِ ،
وَالنَّبِيّ
14; وليْسَ مَعهُ
أحدٌ إذ
رُفِعَ لِى
سوادٌ عظيمٌ
فظننتُ
أَنَّهُمْ
أُم.َّتِي ،
فَقِيلَ لِى:
هذا موسى
وقو.مه ولكن
انظر إلى
الأفق فإذا
سوا.د عظي.م
فقيل لى انظر
إلى الأفق
الآخر فإذا
سواد عظيم
فقيل لي : هَذه
أُمَّتُكَ ،
ومعَهُمْ
سبْ.عُونَ
أَلْفاً
يَدْخُلُونَ
الْ.جَنَّة
بِغ.َيْرِ
حِسَابٍ ولا
عَذ.َابٍ ى
ثُمَّ نَهَض
فَدَخَلَ
منْزِلَهُ ،
فَخَاض
النَّاسُ في
أُولَئِكَ
الَّذينَ
يدْ.خُلُون
الْجنَّةَ
بِغ.َيْرِ
حسا.بٍ وَلا
عذابٍ ،

فَقَالَ
بعْضهُمْ :
فَلَعَلَّهُ
05;ْ الَّذينَ
صَحِبُوا
رسول اللَّه
صَلّى اللهُ
عَلَيْهِ
وسَلَّم ،
وقَال
بعْضهُم :
فَلعَلَّهُم
18; الَّذينَ
وُلِدُوا في
الإسْلامِ ،
فَلَمْ
يُشْرِكُوا
باللَّه
شيئاً
وذَكَروا
أشْياء
فَخرجَ
عَلَيْهمْ
رسول اللَّه
صَلّى اللهُ
عَلَيْهِ
وسَلَّم
فَقَالَ : مَا
الَّذي
تَخُوضونَ
فِيهِ ؟ ه
فَأخْبَرُوه
15; فَقَالَ : ه
ُمْ
الَّذِينَ لا
يرقُونَ،
وَلا
يَسْتَرْقُو
06;َ ، وَلاَ
يَتَطيَّرُو
06; ، وَعَلَى
ربِّهمْ
يتَوكَّلُون
14; ه فقَامَ
عُكَّاشةُ
بنُ مُحْصِن
فَقَالَ :
ادْعُ اللَّه

أنْ
يجْعَلَني
مِنْهُمْ ،
فَقَالَ : أنْت
مِنْهُمْ ثُمَّ قَام
رَجُلٌ آخَرُ
فَقَالَ :
ادْعُ اللَّه
أنْ
يَجْعَلَنِي
مِنْهُمْ
فقال :
سَبَقَكَ
بِهَا
عُكَّاشَةُ متفقٌ عليه . الرُّهَيْطُ
بِضمِّ
الرَّاء :
تَصغيرِ
رَهْط ، وهُم
دُونَ عشرةِ
أنْفُس . والأفُقُ النَّاحِيةُ
والْجانِب . وعُكاشَةُ بِضَمِّ
الْعيْن
وتَشْديد
الْكافِ
وَبِتَخْفيفها ،
والتَّشْديدُ أفْصحُ 75. Abdullah İbni Abbas radiyallahu anhümâ’dan rivayet edildiğine göre Resûlullah sallallahu aleyhi ve evfi şöyle buyurdu: “(Geçmiş) ümmetler bana gösterildi. Peygamber gördüm, yanında üç-beş kişilik kümçük bir grup vardı. Peygamber gördüm, yanında bir iki kişi bulunuyordu. Ve peygamber gördüm, yanında kimsecikler yoktu. Bu arada önüme büyük bir kalabalık çkti. Kendi ümmetim sandım. Bana ‘Bunlar Mûsâ’nın ümmetidir, sen ufka bak!’ dediler. Baktım; (çok) büyük bir karaltı. ‘İşte bunlar senin ümmetindir. İçlerinden hesapsız-azabsız cennete girecek yetmiş bin kişi vardır’ dediler.” (İbni Abbas diyor ki) Söz buraya gelince Peygamber aleyhisselâm kalkıp evine gitti. Oradaki sahâbîler bu hesapsız-azabsız cennete girecek yetmiş bin kişinin kimler olabileceği

hakkında konuşmaya başladılar: Kimileri, “Bunlar peygamberin sohbetinde bulunanlar olmalıdır” derken, kimileri, “Bunlar İslâm geldikten sonra doğup, şirki tanımamış olanlardır” dediler. Daha başka birçok görüş ileri sürenler oldu. Onlar bu meseleyi tartışırken Peygamber aleyhisselâm çıkageldi. - “Ne hakkında konuşuyorsunuz?” diye sordu. - Hesapsız-azabsız cennete gireceklerin kim oldukları hakkında konuşuyoruz, dediler. Bunun üzerine Nebi sallallahu aleyhi ve evfi: - “Onlar büyü yapmayan, yaptırmayan, uğursuzluğa inanmayan ve Rablerine güvenenlerdir” buyurdu. Ukkâşe İbni Mihsan yerinden fırladı ve: - Beni de onlardan kılması için Allah’a dua et (Yâ Resûlallah)! Dedi. Peygamber aleyhisselâm da: - “Sen onlardansın!” buyurdu. Sonra bir başka kişi daha kalktı ve: - Beni de onlardan kılması için dua buyur, dedi. Peygamber aleyhisselâm bu defa: - “Fırsatı değerlendirmekte Ukkâşe senden önce davrandı” buyurdu.^[9] ALLAH RASULÜ ŞÖYLE SÖYLEMEYİ İTİYAT EDİNMIŞTİ عَنْ ابْن عبَّاس رضي اللَّه عنهما أيْضاً أَنَّ رسول اللَّهِ صَلّى اللهُ عَلَيْهِ وسَلَّم كانَ يقُولُ ; «اللَّهُم لَكَ أسْلَمْتُ وبِكَ آمنْتُ ، وعليكَ توَكَّلْتُ ، وإلَيكَ أنَبْتُ ، وبِكَ خاصَمْتُ . اللَّهمَّ أعُوذُ بِعِزَّتِكَ ، لا إلَه إلاَّ أنْتَ أنْ تُضِلَّنِي أنْت الْحيُّ الَّذي لا تمُوتُ ، وَالْجِنُّ وَالإِنْسُ يمُوتُونَ&raqo; متفقٌ عليه .وَهَذا لَفْظُ

مُسْلِمٍ
وَاخْتَصرهُ
الْبُخَارِي
15; . 76. Yine Abdullah İbni Abbas radiyallahu anhümâ’dan rivayet edildiğine
göre Resûlullah sallallahu aleyhi ve evfi şöyle söylemeyi itiyat edinmişti:
“Allah’ım! Sana teslim oldum, ben sana inandım, sana dayandım.
Yüzümü gönîümü sana çevirdim, senin yardımınla
düşmanlara karşı mücâdele ettim. Allah’ım! Beni saptırmandan yine sana,
senin büyüklüğüne sığınırım, -ki senden başka ilah yoktur-
Ölmeyecek diri yalnız sensin. Cinler ve insanlar ise, hep
ölümlüdürler!”[10] İBRAHİM HALİLULLAH ATEŞE ATILIRKEN DE
MÜTEVEKKİLDİ عن ابْنِ
عَبَّاسٍ رضي
اللَّه عنهما
قال : « كَانَ
آخِرَ قَوْل
إبْراهِيمَ
صَلّى اللهُ
عَلَيْهِ
وسَلَّم
حِينَ ألْقِي
في النَّارِ «
حسْبي
اللَّهُ
وَنِعمَ
الْوَكِيلُ » .
Abdullah İbni Abbas radiyallahu anhümâ’ şöyle demiştir: “Ateşe
atıldığı zaman İbrahim aleyhisselâm’ın son sözü: “Allah bana yeter,
o ne güzel vekildir” demek olmuştur. [11] HER AKŞAM UYKUDAN ÖNCE
SÖYLENECEK SÖZ: TEVEKKELTÜ ALELLAH عن
أبي عِمَارةَ
الْبراءِ
بْنِ عازِبٍ
رضي اللَّه
عنهما قال : قال
رسولُ اللَّه
صَلّى اللهُ
عَلَيْهِ
وسَلَّم : « يا
فُلان إذَا
أَويْتَ
إِلَى
فِرَاشِكَ
فَقُل :
اللَّهمَّ
أسْلَمْتُ
نفْسي
إلَيْكَ ،

ووجَّهْتُ
وجْهِي
إِلَيْكَ ،
وفَوَّضْتُ
أمر.ي
إِلَيْكَ ،
وألْجأْتُ
ظهْرِي
إلَيْكَ .
رغْبَة
ورهْبةً
إلَيْكَ ، لا
ملجَأَ ولا
منْجى مِنْكَ
إلاَّ
إلَ.يْكَ ،
آمَنْتُ
بِكِتَابِكَ
الَّذي
أنْزَلْتَ،
وبنبيِّك
الَّذي
أرْسلتَ ،
فَإِنَّكَ
إنْ مِتَّ
مِنْ
لَيْلَتِكَ
مِتَّ عَلَى
الْفِطْرَةِ
، وإنْ
أصْبحْتَ
أصَبْتَ
خيْراً ً ً
متفقٌ عليه .
وفي رواية في
الصَّحيحين
عن الْبرَاء
قال : قال لي
رسول اللَّه
صَلّى اللهُ
عَلَيْهِ
وسَلَّم : ً
إذَا أتَيْتَ
مضجعَكَ
فَتَوَضَّأْ
وُضُوءَكَ
للصَّلاَةِ ،
ثُمَّ

اضْطَجِعْ
عَلَى
شِقِّكَ
الأيْمَنِ
وقُلْ : وذَكَر
نحْوَه ثُمَّ
قَالَ
وَاجْعَلْهُ
06;َّ آخرَ ما
تَقُولُ ل 81. Ebû
Ümâre Berâ İbni Âzib radiyallahu anhümârsquo;dan rivayet
edildiğine göre, Resûlullah sallallahu aleyhi ve evfi şöyle buyurdu: - “Ey
falân! Yatağına yattığında şöyle dua et: Allah’ım! Kendimi sana teslim ettim.
Yüzümü sana çevirdim. İşimi sana ismarladım, işimde sana
güvendim. (Rızânı) isteyerek, (azâbindan) korkarak sırtımı sana dayadım, sana
sığındım. Sana karşı yine senden başka sığınak yoktur. İndirdiğin kitaba ve gönderdiğin
peygambere inandım. Eğer bu duayı yapıp yattığın gece ölürsen, iman üzere
ölürsün, ölmez de sabaha çıkarsan hayra kavuşursun.”
Buhârî, Vudû 75, Daavât 6; Müslim, Zikr 56-58. Ayrıca bk. Ebû
Dâvûd, Edeb 98. Buhârî ve Müslim’ın Sahîh
’lerinde (gösterilen yerlerde) yine Berâ İbni Âzib’den rivayet
edildiğine göre Berâ, “Resûlullah sallallahu aleyhi ve evfi bana şöyle
buyurdu” demiştir: - “Yatağına yatacağın zaman, namaz kılmak için abdest
alıyor gibi abdest al, sonra sağ tarafına yat ve –yukarıdaki duayı aynen zikrederek-
böyle dua et!” Sonra da şunu ilâve etti: - “En son sözün bu
dua olsun!”[\[12\]](#) ÜÇÜNCÜLERİ ALLAH OLANLARA GAM YOKTUR
Allah var, gam yok. عنْ أبي
بَكْرٍ
الصِّدِّيق
رضي اللَّه
عنه عبدِ
اللَّه بنِ
عثمانَ بنِ
عامِرِ بنِ
عُمَرَ ابن
كعب بن سعد
بْنِ تَيْمِ
بْن مُرَّةَ
بْنِ كَعْبِ
بْن لُؤيِّ
بْنِ غَالِب
الْقُرَشِيّ
16;
التَّيْمِيّ
16; رضي اللَّه
عنه وهُو
وأبُوهُ
وَأُمَّهُ

صحابَةٌ ، رضي
اللَّه عنهم
قال : نظرتُ إلى
أقْدَامِ
المُشْرِكِي
06;َ ونَحنُ في
الْغَارِ
وهُمْ علَى
رؤوسنا فقلتُ :
يا رسولَ
اللَّهِ لَوْ
أَنَّ
أحَدَهمْ
نَظرَ تَحتَ
قَدميْهِ
لأبصرَنا
فقال: مَا
ظَنُّك يا أبا
بكرٍ
باثْنْينِ
اللَّهُ
ثالثُِهْما متفقٌ عليه . 82. Ebû Bekir
es-Siddîk, Abdullah İbni Osman İbni Âmir İbni Ömer İbni Kâ’b İbni
Sa’d İbni Teym İbni Mürre İbni Kâ’b İbni Lüey İbni Galib
el-Kureşî et-Teymî radiyallahu anh’den rivayet edildiğine göre –ki
Allah kendilerinden razı olsun, kendisi, babası ve annesi sahâbîdir- o şöyle
 demiştir: (Hicret yolculuğunda) biz Resûlullah ile mağaradayken, tepemizde dolaşp duran
müşriklerin ayaklarını gördüm ve: - Ey Allah’ın elçisi! Eğer
şunlardan biri eğilip aşağıya bakacak olsa mutlaka bizi görür, dedim. Resûlullah
sallallahu aleyhi ve evfi şöyle buyurdu: - “Üçüncüleri Allah
olan iki kişiyi sen ne zannediyor (ve haklarında neler düşünüyor)sun, Ebû
Bekr” [13] عَنْ أُمِّ
المُؤمِنِين
14; أُمِّ
سلَمَةَ ،
واسمُهَا
هِنْدُ بنْتُ
أبي
أُمَيَّةَ
حُذَيْفةَ
المخزومية
رضي اللَّهُ
عنها أن
النبيَّ
صَلّى اللهُ
عَلَيْهِ
وسَلَّم كانَ

إذَا خَرجَ
مِنْ بيْتِهِ
قالَ : بسم
اللَّهِ،
توكَّلْتُ
عَلَى
اللَّهِ،
اللَّهُمَّ
إِنِّي أعوذُ
بِكَ أنْ
أَضِلَّ أو
أُضَلَّ ،
أَوْ أَزِلَّ
أوْ أُزلَّ ،
أوْ أظلِمَ
أوْ أُظلَم ،
أوْ أَجْهَلَ
أو يُجهَلَ
عَلَيَّ حديثٌ صحيحٌ
رواه أبو داود
والتِّرمذيُّ
وَغيْرُهُمَا
بِأسانِيدَ
صحيحةٍ . قالَ
التِّرْمذي :
حديثٌ حسنٌ
صحيحٌ ، وهذا
لَفظُ أبي
داودَ . 83. Asıl adı Hind Binti Ebû Ümeyye
Huzeyfe el-Mahzûmiyye olan Ümmü Seleme radiyallahu anhâ’dan
rivayet edildiğine göre Nebî sallallahu aleyhi ve evfi evinden çıkacağı zaman
şöyle dua ederdi: “Allah’ın adıyla çıkıyorum, Allah’a
güveniyorum. Allah’ım sapmaktan, saptırılmaktan, kaymaktan kaydırılmaktan,
haksızlık yapmaktan, haksızlığa uğramaktan, câhilce davranmaktan ve câhillerin
davranışlarına muhatap olmaktan sana sığınırım.”[14] TEVEKKÜL: ŞEYTANDAN
ENİYET İÇİNDE OLMAK عنْ أنسٍ
رضيَ اللَّهُ
عنه قال : قال :
رسولُ
اللَّهِ
صَلّى اللهُ
عَلَيْهِ
وسَلَّم : ب
مَنْ قَالَ
يعنِي إذا
خَرَج مِنْ

بيْتِهِ :
بِسْم
اللَّهِ
توكَّلْتُ
عَلَى
اللَّهِ ، ولا
حوْلَ ولا
قُوةَ إلاَّ
بِاللَّهِ ،
يقالُ لهُ
هُديتَ
وَكُفِيت
ووُقِيتَ ،
وتنحَّى عنه
الشَّيْطَانُ رواه أبو
داودَ
والترمذيُّ ،
والنِّسائِيُّ وغيرُهمِ :
وقال
الترمذيُّ :
حديثٌ حسنٌ ،
زاد أبو داود : فيقول : يعْنِي
الشَّيْطَانَ لِشَيْطانٍ
آخر: كيْفَ لك
بِرجُلٍ قَدْ
هُدِيَ
وَكُفي
وَوُقِى؟ 84. Enes radiyallahu anhden rivayet edildiğine göre Resulullah sallallahu aleyhi ve evlihiyle buyurdu: "Kim, evinden ¸ırken: "Allahın adıyla ¸iyor, Allahın a ¸veniyorum. G¸nahlardan korunmaya ¸ ¸ yetirmek ve taate kuvvet bulmak, ancak Allahın evfik ve yardımınıdır" derse kendisine: "Doğruya iletildin, ihtiya¸ların karşılandı, d¸şmanlarından korundun, diye cevap verilir. Şeytan da kendisinden uzaklaşır." Ebû Dâvudun rivayetinde şu ilâve vardır: Şeytan, diğer şeytana: Hidâyet edilmiş, ihtiya¸ları karşılanmış ve korunmuş kişiye sen ne yapabilirsin ki? Der. [15] Tevekkül, insanın ¸alışmayı bırakıp kendini, ailesini ve toplumunu ihmal etmesi değildir. İnsan ¸alışır, ¸abalar, neticeyi Allahın a havale eder. Sonu¸ olumsuz olursa "Ben bana d¸şeni yaptım, Allah takdir etmedi. Şer bildiğimde hayır; hayır bildiğimde şer olabilir. En iyisini Allah bilir." der, teselli bulur, teslim olur. وَأَنْ
لَيْسَ
لِلْإِنْسَانِإِلَّا مَا
سَعَىٰ لىٰ İnsan ihtiya¸in ancak ¸alıştığı

vardır.”[16] Rızık Allah’dandır. Allah bu rızkın elde edilmesi için birtakım sebepler yaratmıştır. Bu sebeplere yapışmalı, Allah’ın takdir ettiği rızkı arayıp bulmalıdır. Hasta olmamak için tedbirini almak, hasta olunca da ilaçla tedavi olmak birer sebeptir. Çocuğunun olmasını isteyen kimse önce evlenmelidir. Neticeyi sebeplerden değil, sebepleri yaratan Allah’dan beklemelidir. “Rızkım varsa gelir beni bulur. Ben Allah’a tevekkül ettim. O benim rızkımı verecektir.”demek yanlıştır. Allah rızkını, arayana, çalışana verir. Çalışmak bizden, nasip etmek Allah’ın izni ile Allah’dandır. Tedbir bizden, takdir Allah’dandır. “Tevekkelin(tevekkül eden kimsenin) gemisi batmaz, eşeğini kurt yemez.”[17] Erzurumlu İbrahim Hakkı Hazretleri, Tefvizâme adlı şiirinde tevekkülü ne güzel açıklar: Hak şerleri hayr eyler Zannetme ki gayr eyler Ârif anı seyreyler Mevlâ görelim neyler Neylerse güzel eyler Sen Hakka tevekkül kıl Tefviz[18] et ve rahat bul Sabreyle ve râzı ol Mevlâ görelim neyler Neylerse güzel eyler Kalbin O'na berk eyle Tedbirini terk eyle Takdirini derk eyle Mevlâ görelim neyler Neylerse güzel eyler Hallâk-ı Rahim oldur Rezzâk-ı Kerîm oldur Fa'âl-i Hakîm oldur Mevlâ görelim neyler Neylerse güzel eyler Bir işi murad etme Olduysa inad etme Haktandır o reddetme Mevlâ görelim neyler Neylerse güzel eyler Hakkın olacak işler Boştur gam-u tesvişler Ol hikmetini işler Mevlâ görelim neyler Neylerse güzel eyler Sen adli zulüm sanma Teslim ol evde yanma Sabret sakın usanma Mevlâ görelim neyler Neylerse güzel eyler Deme şu niçin şöyle Yerinedir o öyle Bak sonuna sabreyle Mevlâ görelim neyler Neylerse güzel eyler Vallâh güzel etmiş Billâh güzel etmiş Tallâh güzel etmiş Allah görelim n'etmiş N'etmişse güzel etmiş Hazırlayan: Halis BENLİ İİ Vaizi

[1] Müzzeamil, 73/9 [2] Furkan,25/58 [3] Tirmizî Zühd 33. Ayrıca bk. İbni Mâce, Zühd 14 (Riyazürsquo;s Salihin, Erkam Yay. C:1 ,syf: 350, 80 nolu hadis) [4] Bakara,2/286 [5] Müslim, Kader 34. Ayrıca bk. İbni Mâce, Mukaddime 10. (Riyazürsquo;s Salihin, Erkam Yay. C:1 ,syf: 406, 101 nolu hadis) [6] Al i İmran,3/159 [7] Hadis i Şerif [8] Ebû Dâvûd, Edeb 103; Tirmizî, Daavât 34; İbni Mâce, Duâ 18 (Riyazürsquo;s Salihin, Erkam Yay. C:1 ,syf: 358, 83 nolu hadis) [9] Buhârî, Tıb 1, Rikak 50, Libâs 18; Müslim, &lcirc;mân 374. Ayrıca bk. Tirmizî, Kıyâmet 16(Riyazürsquo;s Salihin, Erkam Yay. C:1 ,syf: 337, 75 nolu hadis) [10] Müslim, Zikir 67. Ayrıca bk. Buhârî, Teheccüd 1, Tevhîd 7, 8, 24, 35; Müslim, Müsâfirîn 199; Ebû Dâvûd, Salât 119; Tirmizî, Daavât 29; Nesâicirc;, Kıyâmürsquo;l-leyl 9; İbni Mâce, İkâmet 180(Riyazürsquo;s Salihin, Erkam Yay. C:1 ,syf: 341, 76 nolu hadis) [11] Buhârî, Tefsîrûre (3), 13(Riyazürsquo;s Salihin, Erkam Yay. C:1 ,syf: 343, 77nolu hadis) [12] (Riyazürsquo;s Salihin, Erkam Yay. C:1 ,syf: 352, 81 nolu hadis) [13] Buhârî, Tefsîru sûre (9), 9; Fezâilürsquo;l-ashâb 2; Müslim, Fezâilüs-sahâbe 1(Riyazürsquo;s Salihin, Erkam Yay. C:1 ,syf: 356, 82 nolu hadis) [14] Ebû Dâvûd, Edeb 103; Tirmizî, Daavât 34; İbni Mâce, Duâ 18(Riyazürsquo;s Salihin, Erkam Yay. C:1 ,syf: 358, 83 nolu hadis) [15] Ebû Dâvûd, Edeb 103; Tirmizî, Daavât 34(Riyazürsquo;s Salihin, Erkam Yay. C:1 ,syf: 361, 84 nolu

hadis) [16] Necm, 53/39 [17] Atasözü [18] Tefviz: Bir işi sebeblere yapıştıktan sonra Allahü teâlâya havâle etmek, helâl ve faydalı şeyleri kazanmaya çalışıp da, bunlara kavuşmayı Allahü teâlâdan beklemek.

[islam ve Hayat.Güncel Vaaz ve Hutbeler](#)